

Passie met Petrus

meditaties in de stille week

Jan Kronenberg

UIT DE KROONTJESPEN

Jan Kronenberg

Passie met Petrus

meditaties in de stille week

Uit de Kroontjespen - Leeuwarden

Van Jan Kronenberg verscheen eerder:

70 x Openbaring

40 x Lucas

50 x Rechters en Ruth (E-boek)

Wie is Jezus? (E-book)

Koning van de Joden (E-boek)

Het Lam van God (E-boek)

Bewogen woorden (E-boek)

The 1^e Passion – de cast (E-boek)

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling
© Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007

Tekeningen uit: Rien Poortvliet, Hij was een van ons (1974)

© 2017 Uit de Kroontjespen, Leeuwarden

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt. In enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Passie met Petrus

In dit dagboekje zijn de Bijbellezingen gekozen uit het evangelie naar de beschrijving van Marcus. De overlevering vertelt ons dat dit het oudst bekende evangelie is en door Marcus is opgetekend uit de mond van de apostel Petrus.

'Als ik aan Petrus denk, zie ik een impulsieve en emotionele man voor me: iemand die heel direct is in zijn reacties, die eerst spreekt en dan denkt, die daardoor vaak als eerste een stap durft te zetten, terwijl anderen nog een afwachtende houding aannemen. Ik zie ook een man die worstelt met zijn geloof en al worstelend in zijn leven met Jezus zowel hoogtepunten als dieptepunten kent.'

'Geloven en niet geloven, zeker zijn en twijfelen, belijden en verloochenen, krachtig zijn en zwak zijn, zoeken en vinden, loven en liegen, tot rust komen en onrust ervaren, een rots zijn en drijfzand zijn, schaamte en vreugde – het ligt allemaal zo dicht bij elkaar in het leven van mensen die geloven of die zouden willen geloven.' (Jos Douma)

In dit dagboekje ontmoeten we Petrus. Een mens met passie*. Niet omdat het om hem gaat, maar wel omdat we in de ontmoetingen met Petrus veel kunnen leren over ons eigen geloof en vooral over Jezus. Want via Petrus zullen we altijd weer opnieuw ons geloof op Jezus richten. Hij is het op Wie wij mogen bouwen. Zijn lijden, zijn sterven en zijn opstanding uit de dood vormen het fundament voor ons geloofsleven.

ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden

www.stilleweek.nl

*(Van Dale: passie = hartstocht, drift; lijden)

Geroepen

Marcus 1

14 Nadat Johannes gevangen was genomen, ging Jezus naar Galilea, waar hij Gods goede nieuws verkondigde. 15 Dit was wat hij zei: 'De tijd is aangebroken, het koninkrijk van God is nabij: kom tot inkeer en hecht geloof aan dit goede nieuws.'

16 Toen Jezus langs het Meer van Galilea liep, zag hij Simon en Andreas, de broer van Simon, die hun netten uitwierpen in het meer; het waren vissers. 17 Jezus zei tegen hen: 'Kom, volg mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' 18 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden hem. 19 Iets verderop zag hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes, die in hun boot bezig waren met het herstellen van de netten, 20 en direct riep hij hen. Ze lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners achter in de boot en volgden hem.

Maandag

Petrus – geroepen

lezen: Marcus 1:14-20

Van de twaalf leerlingen van Jezus is Simon Petrus wel de bekendste. Van niemand wordt ons in het evangelie zoveel verteld als van deze stoere leerling uit Galilea. Simon, de visser. Iemand die tegen de stormen op het meer en tegen de stormen van het leven opgewassen is. Simon staat zijn mannetje.

Op zekere dag is rabbi Jezus van Nazaret langs het meer van Galilea gekomen. Simon en Andreas, de broer van Simon, zijn aan het vissen. Jezus zei tegen hen: 'Kom, volg Mij! Ik zal van jullie vissers van mensen maken.'

En zo wordt Simon, bar Jona - de zoon van Jona / de zoon van Johannes, een volgeling, een leerling van rabbi Jezus van Nazaret. Een vissers-mens wordt mensen-visser.

Zo kan je leven ineens radicaal veranderen. Als Jezus Christus bij je langs komt. Als de Zoon van God een beroep op je doet. 'Kom, volg Mij!' Wat doe je dan? Simon, bar Jona, is Jezus gevolgd. Van Galilea naar Judea, naar de stad van God, Jeruzalem. In de hof van Getsemané, in de voorhof van de hogepriester, rond het kruis van Golgotha. Simon, bar Jona, is erbij.

Als ik hem wat typeren mag: Simon is een mens met uitersten. Met ups en met downs. Hij heeft het in zijn leven niet gemakkelijk gehad met het volgen van Jezus. Zeker, iedereen moet leren Jezus te volgen. Maar door zijn karakter is dat voor Simon best wel moeilijk.

Zijn leven laat zien dat je niet zomaar een volgeling en leerling van Jezus wordt. In Simons leven wordt duidelijk dat Jezus je tot zijn leerling máákt!

En als Jezus niet voor hem was blijven bidden, was zijn geloof zeker bezweken.

Simon blijkt een emotioneel en impulsief mens te zijn. Hij is - in de kring van Jezus' leerlingen - altijd 'haantje de voorste'. Een grote mond en een klein hartje. Je kent dat soort type mens vast wel. Een paar voorbeelden uit het leven van Petrus?

- * Door het geloof loopt Petrus op het water, zinkt weg en schreeuwt: 'Here, red mij' (Matteüs 14:29).
- * Op de berg der verheerlijking: 'Rabbi, het is goed dat wij hier zijn: laten we drie tenten opslaan, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia' (Marcus 9:5).
- * Bij de voetwassing: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' (Johannes 13:9).
- * In de hof van Getsemané: een offermes, een oor eraf en een wegluchtende Petrus (Johannes 18:10).
- * Na zijn verloochening: Petrus kruipt als een geslagen hond in alle eenzaamheid weg.

Simon Petrus, een mens van tegenstellingen. Aan de ene kant is zijn hart vol van gepassioneerde liefde voor Jezus. Aan de andere kant kan hij beslist geen streep halen door zichzelf. Hij wil Jezus wel volgen, maar hij wil daarbij wel koploper zijn. In Petrus ziet Jezus - op zijn weg naar het kruis - een steen des aanstoots, iets van Satan. Telkens weer probeert Satan vat te krijgen op Petrus' leven.

Simon. Zijn naam betekent: Hij hoort. Wie hoort? Simon hoort. Simon hoort op een zeker moment in zijn leven de stem van God, de stem van Jezus. Hij hoort en geeft gehoor aan deze roepstem. Simon volgt rabbi Jezus. Tot aan de voet van het kruis op Golgota.

Zijn eigenlijke naam is: Simeon, of korter Simon. Petrus is zijn bijnaam: Rotsman. Die bijnaam heeft hij van Jezus gekregen toen hij belijdenis deed van zijn geloof. (Matteüs 16:15-18). Met deze bijnaam onderstreept rabbi Jezus, dat Petrus de rots is waar Jezus - na Pasen en Hemelvaart - zijn gemeente op zal bouwen.

Nadat velen van Hem waren weggegaan vraagt Jezus aan zijn leerlingen: 'Willen jullie soms ook weggaan?' antwoord Simon Petrus: 'Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? U spreekt woorden die eeuwig leven geven, en wij geloven en weten dat U de Heilige van God bent' (Johannes 6:68-69).

Simon Petrus. Een mens met passie. Hartstochtelijk veel houdt hij van zijn Meester. Een bijzondere band is er tussen deze twee. Niets en niemand kan hen van elkaar scheiden!

Gewaarschuwd

Marcus 14

17 Toen de avond was gevallen, kwam hij met de twaalf. 18 Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met mij eet, zal mij uitleveren.' 19 Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan hem: 'Ik ben het toch niet?' 20 Maar hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met mij uit dezelfde kom eet. 21 Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.'

22 Terwijl ze aten, nam hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' 23 En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. 24 Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. 25 Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.'

26 Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. 27 Jezus zei tegen hen: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden." 28 Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.' 29 Petrus zei tegen hem: 'Misschien zal iedereen ten val komen, maar ik niet!' 30 Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: juist jij zult me vannacht, nog voor de haan tweemaal gekraaid heeft, driemaal verloochenen.' 31 Maar Petrus hield met grote stelligheid vol: 'Al zou ik met u moeten sterven, ik zal u nooit verloochenen.' Alle anderen zeiden iets dergelijks.

Dinsdag

Petrus – gewaarschuwd

lezen: Marcus 14:17-31

Alles, ja alles heeft hij achter zich gelaten. Zijn netten, zijn vissersboot, zijn gezin – kortom zijn hele vroegere bestaan. En hij is Jezus gevolgd, zonder aarzeling: Simon bar Jona, Simon, zoon van Johannes, visser uit Betsaïda. Drie jaar lang is hij met rabbi Jezus en zijn leerlingen door het hele land van Galilea en Judea getrokken. Overall zijn mensen ademloos blijven luisteren naar de boodschap die Jezus hen brengt. Ze zien de wonderen en genezingen die Hij doet.

Vanaf het begin is Simon erbij geweest. Getrokken, geboeid, geroepen door deze rabbi uit Nazaret. Rotsvast is zijn geloof in Jezus, om jaloers op te worden: 'U bent de Messias, de Zoon van de levende God' (Matteüs 16:16). Ja, Simon – die de bijnaam Petrus / Rots krijgt - weet het zeker: deze Leraar is de langverwachte Bevrijder van Israël. Het Koninkrijk van God is aanstaande. De Romeinen zullen binnenkort hun biezen moeten pakken. En nu ze in Jeruzalem zijn om hier opnieuw het Paasfeest te vieren is de spanning ook bij Simon Petrus om te snijden. Zou het nú zo ver zijn? Zou Jezus nú zijn rechten op de troon van David gaan opeisen?

Zojuist hebben ze samen – op een geheime plaats in Jeruzalem – de Paasmaaltijd gevierd. Pesach, de maaltijd die herinnert aan de bevrijding van het volk van de Joden uit het slavenhuis van Egypte. Het zal voor Jezus zijn laatste maaltijd worden. De geestelijke leiders van het Joodse volk hebben immers besloten dat die rabbi uit Galilea van het 'toneel' moet verdwijnen. Eén van Jezus' leerlingen – Judas – speelt met hen onder één hoedje. Hij zal hen de Meester in handen spelen.

Het is een indrukwekkende maaltijd. Opnieuw verwijst rabbi Jezus naar zijn naderende einde: 'Dit is mijn lichaam ... Dit is mijn bloed ... dat voor velen vergoten wordt.' Ze zingen tot besluit van de maaltijd nog de lofzang (Psalm 113 t/m 118). Lieder van de bevrijding! Dan wordt het tijd om te vertrekken. Naar de Olijfberg. Een oase van rust. Een plek om te bidden. Daar gaan ze. Door het donker van de

nacht. Door de stadspoort. Door het dal van de Kidron.

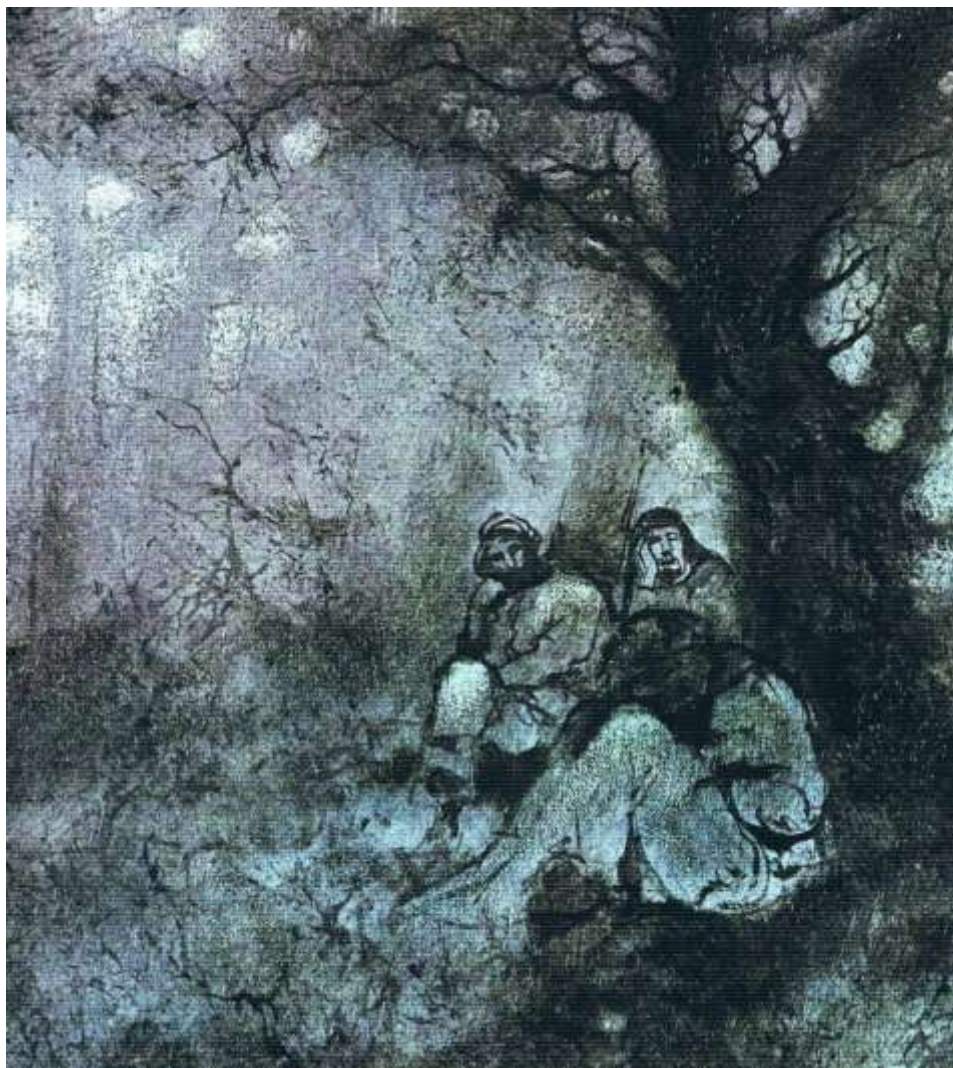
Maar dan is er opeens dat onverwachte, maar o zo scherpe woord van Jezus: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden."'

Jezus citeert hier een profetie van Zacharia (13:7). De leerlingen herkennen de beeldspraak. Ja, zo gebeurt het in harde werkelijkheid van het leven van elke dag. Op de berghellingen graast een kudde schapen. De herder waakt over zijn kudde met zijn staf, zijn knots en zijn slinger. Plotseling wordt hij overvallen door een troep hongerige wolven. Ze bespringen hem en takelen hem zo toe, dat hij erbij neervalt en hij zijn kudde niet meer kan beschermen. De schapen die niet meer beschermd worden, raken ontredderd, slaan op de vlucht en stuiven naar alle kanten uiteen. En dat gaat nu gebeuren, zegt rabbi Jezus. 'Ik ben die Herder. Ik zal gedood worden. En jullie zullen - als ontredderde schapen - naar alle kanten uiteengedreven worden.' Zo moet het gebeuren!

Alle leerlingen die zojuist met rabbi Jezus de Paasmaaltijd gevierd hebben zullen ten val komen. En dat ondanks al hun stoere woorden en beweringen van het tegendeel. Want stoere taal gebruiken ze wel: 'Nooit van mijn leven', is Petrus' reactie. Een reactie vol passie. 'Ontrouw? Aan rabbi Jezus? Dat is misschien nog wel mogelijk bij de anderen, maar toch niet bij mij!' Wat een overschatting van zijn trouw aan de Meester. En of Jezus nu waarschuwt dat juist hij Hem nog in die nacht drie maal verloochenen zal, Petrus is zeker van zichzelf: 'Al zou ik met U moeten sterven ...'.

Simon Petrus denkt zichzelf goed te kennen. Jezus hoeft Zich geen zorgen te maken. Hij en de anderen zijn er ook nog. Wie Hem in de steek zal laten ... hij niet! Als het moet is hij bereid met en voor Hem te sterven. Ongetwijfeld meent Petrus dit. Maar de werkelijkheid van elke dag is vaak zo ingewikkeld. En voordat je het weet loop je de Meester op de lijdensweg voor de voeten en ben je Hem niet meer tot een steun maar eerder tot een last. Wat een zegen dat er Eén is die je beter kent dan dat je jezelf kent. Die je ziet zoals je bent. En die als een goede herder gevluchte schapen niet afschrijft, maar zoekt en vindt!

In slaap

Marcus 14

32 Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl ik ga bidden.' 33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden 34 en zei tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier waken.' 35 Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan hem voorbij mocht gaan. 36 Hij zei: 'Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.' 37 Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? 38 Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' 39 Weer ging hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. 40 Toen hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze hem moesten antwoorden. 41 Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover: het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. 42 Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.'

Woensdag

Petrus – in slaap

lezen: Marcus 14:32-42

Aan de overkant van het dal van de Kidron, net buiten de muren van de oude stad Jeruzalem, ligt Getsemané. Een vertrouwde plek onder de eeuwenoude knoestige olijfbomen. Een ideale plek om de drukte van de heilige stad te ontvluchten. Dankbaar maakt rabbi Jezus meer dan eens van de gelegenheid gebruik om hier te bidden.

Nu Hij de dreiging van het lijden en sterven steeds meer op Zich af voelt komen, heeft Jezus behoefte om daarover met zijn Vader te overleggen. Als een olijf – in Getsemané stond een oliepers – zal Hij straks geperst gaan worden onder de haat en de tegenstand van de geestelijke leiders van het volk. En wat nog veel meer is: God zal Hem verlaten! Jezus wordt door de Vader uitgeleverd: Hij móet sterven! 'Laat gebeuren wat U wilt.'

Nooit zonde gehad, nooit zonde gedaan, maar voor ons tot zonde gemaakt. Dat is het unieke van de passie – het lijden – van Jezus.

Het is alsof Jezus in Getsemané van zijn leerlingen wordt losgescheurd. Satan is gekomen, zijn grote tegenstander. Die zal Hem laten zien hoe diep het lijden zal zijn dat over Hem komen zal. En Jezus? Hoe puur menselijk is zijn reactie: Hij huivert. Hij krimpt ineen bij de gedachte aan de bittere drinkbeker van Gods toorn: 'Abba, Vader, voor U is alles mogelijk, neem deze beker van Mij weg.'

Acht leerlingen moeten bij de ingang van Getsemané achterblijven. Jakobus, Johannes en Petrus worden door Jezus een stukje verder meegenomen. Het zijn de drie meest vertrouwde leerlingen van de Meester, de leerlingen van het eerste uur, de kroongetuigen die vaker heel dicht bij bijzondere gebeurtenissen mogen zijn. Toch is er meer: deze drie hebben grote woorden gesproken. Jakobus en Johannes bijvoorbeeld. Hadden ze ooit niet gezegd dat zij Jezus' drinkbeker wel zouden kunnen drinken? (10:38,39) En had Petrus niet gezegd: 'Misschien zal iedereen ten

val komen, maar ik niet!' (14:29)? Veel vraagt Jezus niet van hen. Ze hoeven alleen maar in de buurt van Hem te blijven en te waken. Zoals men waakt bij een stervende, zo moeten zij waken bij een dodelijk bedroefde Meester.

Het moet hard aangekomen zijn bij Jezus. Bewust heeft Hij zijn drie vertrouwelingen uitgekozen om Hem bij te staan in zijn zoektocht naar de wil van God, zijn Vader. Maar terwijl Hij bidt, vallen zijn vrienden in slaap. Ook Petrus. Juist nu de Meester zijn steun nodig heeft, slaapt hij. Net als de anderen.

Scherp vraagt Jezus: 'Simon, slaap je?' Je proeft in die woorden het verwijt en het verdriet. 'Weet je nog, Simon, daarnet zei je nog dat je Mij nooit zou verloochenen. En nu slaap je? Hoe kun je slapen in dit beslissende uur, na al je grote woorden?'

Het slapen van Simon Petrus en de beide andere leerlingen is trouwens opvallend. Hun slapen is niet normaal. Het verraadt hun onvermogen, hun machteloosheid om Jezus tot steun te zijn. 'Hun ogen vielen steeds dicht' – vertelt Marcus (vs. 40). Zij kúnnen niet één uur waken op dit moment. Deze wake met Jezus vraagt meer van hen dan ze eigenlijk willen erkennen. De rest van de nacht zullen ze wel wakker zijn. Als vissers waren ze immers gewend om een nacht te waken. Maar in dit ogenblik?

Juist Simon Petrus wordt daar pijnlijk aan herinnerd. 'Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Om te kunnen waken met Jezus is gebed nodig. Dat ontbreekt hier. Ook bij Simon Petrus. Daardoor kan Satan hem ten val brengen. Zo wordt hij op de proef gesteld. Tot driemaal toe heeft de Meester zijn leerlingen slapende gevonden. En nu is het genoeg. Jezus heeft zijn angst overwonnen. In vertrouwen op God, zijn Vader, zal Hij de weg ten einde gaan.

We herkennen het wel in ons eigen leven. Ook wij kunnen soms gemakkelijk iets beloven, ook aan God. Maar als het erop aan komt staat Jezus er alleen voor. Hij verzoent Zich met de taak die de Vader Hem geeft, zonder dat ook maar iemand Hem tot steun is. Jezus gaat zijn weg alleen. Niet dankzij ons, maar voor ons!

In het nauw

Marcus 14

66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester voorbij. 67 Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' 68 Maar hij ontkende dat en zei: 'Ik weet niet waar je het over hebt, ik begrijp echt niet wat je bedoelt.' Hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en er kraaide een haan. 69 Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' 70 Maar hij ontkende het weer. En al gauw zeiden ook de omstanders tegen Petrus: 'Je bent wel degelijk een van hen, jij komt immers ook uit Galilea.' 71 Maar hij begon te vloeken en zwoer: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' 72 En meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je mij driemaal verloochenen.' En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Donderdag

Petrus – in het nauw

lezen: Marcus 14:66-72

In de tuin van de olijven is Rabbi Jezus door één van zijn leerlingen verraden met een Judaskus. De dienaren van de hogepriester hebben hem gevangen genomen en Hem afgevoerd naar het paleis van Kajafas, de hoogste geestelijke leider van het Joodse volk. Als bange en ontredderde schapen zijn Jezus' leerlingen naar alle kanten weggevlucht. Van te voren had de Meester hen al gewaarschuwd: 'Jullie zullen allemaal ten val komen' (14:27).

Maar bedriegen onze ogen ons niet? Loopt daar niet Simon Petrus? Petrus heeft van de drukte en de duisternis van de nacht slim gebruik gemaakt. En dankzij de relaties van een andere leerling van Jezus is Petrus het paleis van de hogepriester binnengeslopen. Zo zien we hem vanavond zitten in het hol van de leeuw, tussen de knechten op de binnenplaats van het paleis van Kajafas. Je moet maar het lef hebben. Maar Petrus is er weer bij. Is hij dan toch een rots waar Jezus op kan bouwen?

En dan gebeurt het. Daar op die binnenplaats. Daar bij dat vuur. Kijk, daar zit Petrus. Ja, hij is nóg steeds dicht bij Jezus. Als hij naar boven kijkt, naar de zaal waar Jezus wordt verhoord, kan hij Hem zien. Gewapend met een offermes wacht Petrus het goede moment af om zijn leven voor zijn Meester in te zetten.

En dan opeens is er een dienstmeisje. Ze heeft in het voorbijgaan iets bekends in Petrus gezien. Ze meent hem te herkennen als een volgeling van die rabbi uit Galilea. Ze kijkt hem aan en zegt: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' Uit angst om - vroegtijdig - zijn leven te verliezen vlucht Petrus in zijn ontkenning: 'Er is tussen Hem en mij nooit iets geweest.' Maar met zijn ontkenning verwijderd Petrus zich radicaal van Jezus. Hij snijdt elke band met Hem door. En dat terwijl Jezus juist hém zo nadrukkelijk had gewaarschuwd. Is dit de Petrus die zich boven de andere leerlingen durfde stellen? Is dit de leerling

met zijn rotsvaste geloof die met Jezus sterven zou? In het schemerdonker kraait een haan.

Een uur later – in het voorportaal – als het dienstmeisje hem daar weer ziet, zegt ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' Heftiger dan de eerste keer ontkent Petrus ten stelligste dat hij Jezus zou kennen. Maar nu de omstanders er zich mee gaan bemoeien voelt Petrus zich helemaal in het nauw gedreven. Om zijn woorden kracht bij te zetten begint hij te vloeken en zweren: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' Maar weer kraait de haan, nu voor de tweede keer. Dan herinnert Petrus zich de woorden van de Meester: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je Mij driemaal verloochenen.' En dan breekt er iets bij Petrus. Vlijmscherp is de pijn die hij nu voelt. Diep, heel diep is zijn teleurstelling in zichzelf. Drie keer een aanval van satan. Drie keer een kans om te laten zien hoe sterk zijn geloof in Jezus is. Drie keer gefaald. Petrus vlucht naar buiten en begint – vol schaamte en berouw – hartstochtelijk te huilen.

Verloochenen. Dat is het dóórsnijden van de band met Jezus. 'Er is nooit iets tussen Hem en mij geweest. Ik ben voor Hém een vreemde, Hij is voor míj een vreemde.' Het is Satan – de Vader van de leugen – uiteindelijk gelukt om ook de meest trouwe leerling van Jezus ten val te brengen.

Simon Petrus wilde – kost wat kost – bij de Meester in de buurt blijven. Daarom is hij Hem gevolgd tot op de binnenplaats van het huis van Kajafas. Maar nu is ook Petrus – als laatste – losgemaakt van Hem in wie hij onvoorwaardelijk geloofde. De band is doorgesneden. Er rest hem niets anders dan weg te vluchten in het donker van de nacht.

Nu moet Jezus de weg naar Golgota helemaal alleen gaan. Een kraaiende haan heeft de Goede Vrijdag aangekondigd. De laatste uren van Jezus' leven zijn geteld.

En Petrus? Gelukkig laat de Meester zijn leerling niet los. Op Paasmorgen roept Jezus' boodschap hem naar het open graf. En in de ontmoeting met de opgestane Heer en Meester bij het meer zal Jezus hem drie keer vragen: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief – hou je van Mij?' (Joh. 21:15-17).

Een liefdevolle Meester weet hoeveel wij van Hem houden. Zelfs als er ook een haan in óns leven mocht kraaien!

Op een afstand

Marcus 14

33 Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. 34 Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani?', wat in onze taal betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?' 35 Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hoor, hij roept Elia!' 36 Iemand ging snel een spons halen, doordrenkte die met zure wijn, stak de spons op een stok en probeerde hem te laten drinken, terwijl hij zei: 'Laten we eens kijken of Elia komt om hem eraf te halen.' 37 Maar Jezus slaakte een luide kreet en blies de laatste adem uit. 38 En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. 39 Toen de centurio, die recht tegenover hem stond, hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij: 'Werkelijk, deze mens was Gods Zoon.'

40 Van een afstand keken ook enkele vrouwen toe, onder wie Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus de jongere en van Joses, en Salome. 41 Toen hij in Galilea verbleef, waren deze vrouwen hem gevolgd en hadden ze voor hem gezorgd, net als vele andere vrouwen die met hem waren meegereisd naar Jeruzalem.

Lucas 23

49 Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren.

Goede Vrijdag

Petrus – op een afstand

lezen: Marcus 15:33-41 en Lucas 23:49

Hij durft niet dichterbij te komen, maar ook op een afstand kan Simon Petrus het precies volgen. Hoe Jezus door de straten strompelt met die zware dwarsbalk op zijn schoudera. Hoe Hij onderweg wordt uitgelachen en uitgescholden. Maar dichterbij komen ... dat is veel te gevaarlijk.

De soldaten jagen Hem op als een beest. Ze hebben Hem een kroon van scherpe doornakken op zijn hoofd gedrukt. Het bloed loopt over zijn gezicht.

Daar gaan ze – de stadspoort uit – de kale heuvel op die zoveel lijkt op een mensenschedel. Een afgrijselijke plaats waar al zoveel misdadigers van het ergste soort aan hun eind zijn gekomen.

Tussen de grote massa van toeschouwers kan hij het meemaken. Onbegrijpelijk. Drie jaar lang heeft Simon Petrus gezien hoe iedereen de Meester nodig had. En nu hangt Hij daar verlaten en verraden. Zelfs door hem, zijn meest trouwe leerling: Simon, bar Jona – met de bijnaam Petrus: Rots! Ach kom nou ...

En dan opeens wordt het donker. Midden op de dag. 'Op het middaguur viel er een duisternis over het hele land, die drie uur aanhield.' Duisternis. Angstwekkende, oordelende duisternis. En dat op het moment dat de zon op haar hoogste punt staat. Een duisternis, die als een donker kleed het hele land overvalt. Hier zijn krachten aan het werk, die wij mensen niet kunnen verklaren. Alle natuurwetten worden opzijgeschoven.

En in die duisternis ... Gods oordeel. God heeft de mens verlaten! Zelfs zijn eigen Zoon heeft God verlaten. Vanaf het kruis hoort Simon Petrus zijn Meester - in zijn moedertaal het Aramees - schreeuwen: 'Eloï, Eloï, lema sabachtani? ... Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

De woorden van Jezus snijden door zijn ziel. Verlaten! Niet alleen hij, Simon Petrus, heeft de Meester losgelaten. Ook God heeft zich van zijn eigen Zoon, de

Mensenzoon, afgewend. Dit is het uur van het Rijk van de duisternis. Satan heeft nu recht op Hem, omdat God Hem van Zich heeft weggestoten.

Het is onvoorstelbaar wat hier op Golgota gebeurt. Eigenlijk begrijpen we er – net als Simon Petrus - niets van. God, die zijn eigen Zoon, het liefste en kostbaarste wat Hij bezit aan Satan en de dood overgeeft.

En Jezus Zélf: Hij weet wat er met Hem gebeuren zal. Hij weet dat Hij vóór zijn sterven door God zal worden losgelaten. En nu is het dan zover. Daar hangt Hij dan, van God en mensen verlaten! Veel mensen lopen weg. Nee, om iemand te zien sterven aan een kruis daar hebben ze geen moeite mee. Maar voor de onheilspellende duisternis gaan ze op de loop.

‘Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan ...’

Tussen al die mensen die Jezus hadden gekend zien we ook Simon Petrus staan. Op een veilige afstand. Nee, dichterbij het kruis komen durft hij niet. Bovendien, hoe zou hij ooit de Meester nog onder ogen kunnen komen? Maar op Golgota is hij er bij. Met eigen ogen heeft hij gezien: Jezus’ dorst en zijn lijden. Met zijn eigen oren heeft hij gehoord: Jezus’ angst en zijn roepen in de duisternis.

Simon Petrus is er bij als de Meester een luide kreet slaakt en de laatste adem uitblaast. Op een afstand!

Hoe zal hij zich - op die veilige afstand van het kruis - hebben gevoeld? Hij die zo’n grote mond had: ‘Ik zal U nooit in de steek laten!’ Simon Petrus heeft zichzelf overschat en de macht van Satan onderschat. Hij heeft zijn Meester verloochend. Hij heeft zich van Hem losgescheurd. ‘Hoe heb ik dat toch kunnen doen?’ Hij doorleeft iets van het lijden dat hij zijn Meester heeft bezorgd. ‘Ik ben de schuldige. Ik ben de eigenwijze. Ik ben de overmoedige. Ik meende het te weten en te kunnen. Ik, ja ik!’

‘Berouw komt na de zonde’ is een bekend spreekwoord. Ook voor Simon Petrus die zelfs zijn Meester heeft verloochend en vervloekt is er vergeving. Ook voor hem heropent Jezus de poorten van het paradijs. Het voorhangsel in de tempel scheurt immers van boven naar beneden. Wie berouw toont, zijn schuld erkent en onvoorwaardelijk in Jezus als zijn Redder gelooft hoeft niet meer op een afstand te blijven staan maar mag met Hem mee naar binnen!

Als graan gezeefd

Marcus 8

27 Jezus vertrok met zijn leerlingen naar de dorpen in de buurt van Caesarea Filippi. Onderweg vroeg hij aan zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat ik ben?' 28 Ze antwoordden: 'Johannes de Doper, en anderen zeggen Elia, en weer anderen zeggen dat u een van de profeten bent.' 29 Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?' Petrus antwoordde: 'U bent de messias.' 30 Hij verbood hun op strenge toon om met iemand hierover te spreken.

31 Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden en door de oudsten van het volk, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen zou worden, en dat hij gedood zou worden, maar drie dagen later zou opstaan; 32 hij sprak hierover in alle openheid. Toen nam Petrus hem apart en begon hem fel terecht te wijzen. 33 Maar hij draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en wees Petrus streng terecht met de woorden: 'Ga terug, achter mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.'

Lucas 22

31 'Simon, Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. 32 Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.' 33 Simon antwoordde: 'Heer, ik ben zelfs bereid om met u de gevangenis in te gaan en te sterven.' 34 Maar Jezus zei: 'Ik zeg je, Petrus, deze nacht zal de haan niet kraaien voordat je driemaal geloochend hebt dat je mij kent.'

Zaterdag

Petrus – als graan gezeefd

Lezen: Marcus 8:27-34 en Lucas 31-34

Het over en uit! Drie jaar lang was hij – Simon, de zoon van Johannes - met rabbi Jezus en zijn leerlingen door het hele land van Judea en Galilea getrokken. Vanaf het begin is hij erbij geweest. Geboeid, geroepen door deze bijzondere rabbi uit Nazaret. Rotsvast was zijn geloof in Jezus, om jaloers op te worden. Maar wat is er van dat geloof van Simon Petrus overgebleven? Is de graftuin nu het einde van zijn reis met de Meester?

Petrus' hoop op een nieuwe wereld ligt na Goede Vrijdag in duigen. Zijn verwachting van een Koninkrijk van God op aarde is met Jezus begraven achter een grote ronde grafsteen. Het is voorbij. Over en uit! De Joodse geestelijke leiders hebben uiteindelijk toch hun zin gekregen. Ze hebben zijn Meester definitief het zwijgen kunnen opleggen. En de Romeinse stadhouder Pontius Pilatus heeft met zijn ambtelijk zegel en een peloton soldaten zijn graf voorgoed vergrendeld. Het is voorbij!

Hoe zou Simon Petrus zich gevoeld hebben die Stille Zaterdag in Jeruzalem? Ontgoocheld? Ontroostbaar? Schuldig? Verloren?

Hoe anders was het toen ze samen waren, daar in het noorden van Galilea, bij de bronnen van de Jordaan. Daar vraagt rabbi Jezus zijn leerlingen op de man af: 'Wie zeggen jullie dat Ik ben?' Petrus, rap van tong en woordvoerder van de leerlingen, ja hij weet het wel. Rabbi Jezus uit Nazaret: 'U bent de Messias! U bent de langverwachte Koning waarvan de profeten hebben gesproken. U bent de door God aangewezen en gezalfde Redder die Gods Koninkrijk op aarde zal vestigen.' Simon Petrus is er zeker van. Hij gelooft er rotsvast in.

Maar hoe vreemd en onverwacht is Jezus' reactie op Petrus' antwoord. De Meester heeft het ineens over lijden, verworpen worden, gedood worden en opstaan uit de dood. Dat is heel wat anders dan een koning die met veel pracht en praal langs de

dorpen en steden van Israël zal gaan. Geen zegetocht naar Jeruzalem, maar een lijdensweg. Een Via Dolorosa die zal eindigen in een doodlopend graf. Dat wil er bij Petrus niet in. 'Een lijdende Koning? De Mensenzoon die sterft?' Petrus verzet zich uit alle macht tegen die gedachte. Hij neemt de Meester apart en wijst Hem fel terecht. Maar als een wesp gestoken draait rabbi Jezus Zich om en wijst op zijn beurt zijn meest toegewijde leerling hard terecht: 'Ga terug, achter Mij, Satan! Je denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen.'

De vlijmscherpe woorden van rabbi Jezus hebben bij Petrus een onuitwisbare indruk achter gelaten. In Petrus ziet Jezus Satan voor Zich staan. Satan die zijn uiterste best doet om Jezus af te houden van de weg van het lijden en de verzoening met God. Na Judas Iskariot gebruikt Satan nu Petrus, de rotststeen. Hij wordt in de handen van Satan tot een steen des aanstoets. Een obstakel op de weg naar het kruis. Nog maar een paar dagen geleden had rabbi Jezus zijn leerlingen hiervoor nogmaals gewaarschuwd. 'Satan zal komen. Hij zal jullie opeisen. Hij zal jullie als graan zeven.' 'Hij zal jullie geloof op de proef stellen!' Satan is er steeds op uit om mensen hun geloof te laten verliezen. Zo is hij ook bezig met de leerlingen van Jezus. In het bijzonder met Petrus, die met zijn rotsvaste geloof in de Messias, altijd het hoogste woord heeft. Maar wat is er – na Goede Vrijdag - van dat geloof van Simon Petrus overgebleven?

Zo zien we Petrus op deze Stille Zaterdag: Verslagen en verloren, twijfelend en aangevochten. Hoe moet het nu verder? Met dat Koninkrijk van God? Met dat eens zo rotsvaste geloof van Jezus' meest trouwe leerling? Gelukkig klinken ook nu die woorden van de Meester. Woorden die een geweldige belofte en een opdracht in zich hebben: 'Maar ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.'

Een belofte en een opdracht. In de duisternis van de vertwijfeling en de aanvechting is de Meester biddend bij ons. Dat heeft Hij Petrus en al zijn volgelingen beloofd. En een opdracht: Versterk elkaar in het geloof! Zoek elkaar op. Bidt met en voor elkaar. Samen sta je sterk. Morgen wordt het immers Pasen!

Op zoek

Marcus 16

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. 2 Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. 3 Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf wegrollen?' 4 Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. 5 Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. 6 Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. 7 Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd."'

Lucas 24

9 Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. 10 De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, 11 maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. 12 Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

Paaszondag

Petrus – op zoek

lezen: Marcus 16:1-7 en Lucas 24:9-12

En dan wordt het Pasen. In alle vroegte – vlak na zonsopgang - gaan drie vrouwen op weg om Jezus' dode lichaam te balsemen. Onderweg spreken ze over de zware steen die voor de ingang van het graf ligt. Wat een schok wanneer ze bij het graf komen: de steen is al weggerold. 'Ook dat nog!' zullen de vrouwen – overstuurd als ze waren – gezegd hebben. 'Anderen zijn ons al vóór geweest. Ze hebben aan de steen gezeten ...' Maar als ze naar binnen gaan krijgen ze de eerste Paaspreek te horen: 'Wees niet bang ... Jezus is opgewekt uit de dood!'

Een jongeman, een boodschapper van God, in witte kleren zit in het lege graf. En de engel geeft aan de vrouwen een aparte boodschap voor Petrus mee: 'Zeg tegen zijn leerlingen én tegen Petrus ...' Alleen Marcus, die zijn evangelie uit de mond van Petrus optekende, heeft deze korte notitie. Jaren later zal Simon Petrus daar nog met verwondering aan terug hebben gedacht: 'Ik hoorde er toch nog bij. Ondanks alles wat er is gebeurd tussen de Meester en mij. Hij geeft mij moed om verder te gaan. Hij noemt mij immers Petrus – Rots. Want Hij gelooft nog steeds in mij. Hij wel!'

Als de vrouwen – bevangen door angst en schrik - zijn teruggekomen van het graf waar ze de engel hebben ontmoet doen ze hun verhaal. De niet te troosten apostelen vinden het maar kletspraak en geloven hen niet. Maar er is er één die in beweging komt: Simon Petrus. Hij staat op en begint te rennen. Zo snel zijn benen hem kunnen dragen gaat hij op onderzoek uit. Naar het graf. Op zoek naar Jezus! Daar aangekomen vindt hij alleen nog de linnen doeken waarin het stoffelijk overschot van Jezus was bijgezet. Maar geen Meester. Wel verwondering. Ja, Petrus is er van doordrongen dat hier een wonder moet zijn gebeurd!

Petrus – op zoek naar Jezus. Zoeken doe je uit liefde. Zoeken doe je omdat je van iemand houdt. Zoeken doe je omdat je je verbonden weet met die ander. Maar in

het lege graf zal Petrus zijn Heer en Meester niet vinden. Waar dan wel? In Galilea! Dus daar waar het allemaal begonnen is. Daar waar Petrus gewoonlijk woont en werkt. De engel in het lege graf wijst Petrus en ons de weg: 'Zoek de opgestane Meester in het gewone leven van elke dag. Blijf Hem dáár volgen. Blijf dáár in Hem geloven. Blijf dáár van Hem getuigen. Dan zul je Hem ook dáár ontmoeten, dan zul je Hem ook dáár zien!'

Maar er is nog een wonder. Pasen laat zien dat de geslagen, gedode en weer opgestane Herder zijn verstrooide en ontredderde schapen niet aan hun lot heeft overgelaten. Hij gaat weer op zoek naar hén. En de eerste waar zijn aandacht naar uit gaat is ... Simon Petrus. Wie had dat kunnen denken?

Een paar dagen later: in het Noorden van het land, bij de zee van Tiberias, is het Petrus die niet weet hoe gauw hij bij Jezus moet komen. Tijdens de maaltijd vraagt Jezus aan deze Simon Petrus, zoon van Johannes: 'Heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?' Niet één keer. Tot drie keer toe. Snikkend: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd?' (Johannes 21:15-17)

Als je Jezus laat vallen, laat Hij jou nog niet vallen. Jezus zoekt je telkens weer op. Dat is echte liefde! Maar je zult wel opnieuw moeten belijden dat je van Hem houdt. Drie keer verloochening. Drie keer: 'Heb je Mij lief?' De eerste keer zeg je spontaan: 'Ja, Heer.' De tweede keer wordt al een stuk moeilijker: 'Hoe bedoelt U, ja, ik hou van U, Here.' Maar dan die derde keer. 't Is of je aan jezelf gaat twifelen: 'Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd?'

Simon, de zoon van Johannes: een mens als u en jij en ik. Hij wordt door Jezus geroepen om te volgen. Hij belijdt spontaan en zonder enige reserve zijn rotsvast geloof. Hij verloochent zijn Meester waar Hij bij staat. En toch ... toch is er – van beide kanten - die gepassioneerde liefde die uiteindelijk alles overwint. Het lijkt achteraf gezien allemaal zo gemakkelijk. Maar voor Simon Petrus is leerling-zijn beslist niet gemakkelijk geweest. Met vallen en opstaan heeft hij het moeten leren. Met belijden en verloochenen. Maar ook voor hem is er vergeving en verzoening. Ook voor hem is er – na Pasen – een nieuw begin mogelijk!

Passie met Petrus	3
Petrus – geroepen	5
Petrus – gewaarschuwd	9
Petrus – in slaap	13
Petrus – in het nauw	17
Petrus – op een afstand	21
Petrus - als graan gezeefd	25
Petrus – op zoek	29

Dit E-boek wordt je gratis ter beschikking gesteld.
Wil je een financiële bijdrage geven - wat natuurlijk op prijs wordt gesteld - dan kun je dat doen op NL03 INGB 0002 4379 64 t.n.v. J K C Kronenberg te Leeuwarden of via mijn PayPal-rekening: dsjkc@upcmail.nl.

Wil je naar aanleiding van dit boekje reageren dan kan dit via de mail:
dsjkc@upcmail.nl

In dit dagboekje ontmoeten we Petrus. Een mens met passie. Niet omdat het om hem gaat, maar wel omdat we in de ontmoetingen met Petrus veel kunnen leren over ons eigen geloof en vooral over Jezus. Want via Petrus zullen we altijd weer opnieuw ons geloof op Jezus richten. Hij is het op Wie wij mogen bouwen. Zijn lijden, zijn sterven en zijn opstanding uit de dood vormen het fundament voor ons geloofsleven.

Passie met Petrus is het zesde deeltje in een reeks kleine dagboekjes voor de stille week, de week voorafgaand aan Pasen. In deze dagboekjes wordt steeds een thema rond het lijden en sterven van Jezus besproken.

Ds. Jan K.C. Kronenberg (1952) is emeritus-predikant (CGK). Eerder schreef hij 50x Rechters en Ruth, 40x Lucas, 70x Openbaring, Wie is Jezus?, Koning van de Joden, Het Lam van God, Bewogen woorden en The 1^e Passion – de cast.

